इदा *u.* **इदानीम्** jetzt, eben, gerade, *mit* **अह्न** *o.* **अह्नाम्** heute.

इध्, **इन्ध्**, **इन्द्ध** entzünden, flammen. *Pass.* **इध्यते** entzündet werden, flammen. *p.p.* **इद्ध** entflammt (*auch übertr.*). **सम्** *dass.*

इध्म *m. n.* Brennholz.

इन् *das Suffix* in (*g.*).

इन stark, mächtig.

इनक्ष्, **इनक्षति** zu erreichen suchen, erstreben.

इन्दीवर *m. n.* blaue Lotusblüte.

इन्दु Tropfen, *bes.* des Soma; Mond.

इन्दुबिम्ब *m.* Mondscheibe.

इन्दुमुख, *f.* **ई**, *u.* **°वदन** mondantlitzig.

इन्द्र *m.* der Gott Indra; höchster, erster, Fürst der (—°).

1. **इन्द्रगोप** *o.* **°पा** Indra zum Hüter habend.

2. **इन्द्रगोप** *m.* Coccinelle (ein roter Käfer).

इन्द्रजाल *n.* Indra's Netz, eine bes. mystische Waffe, Blendwerk, Zauber.

इन्द्रजालिक *u.* **°जालिन्** *m.* Zauberer.

इन्द्रजूत von Indra betrieben *o.* gefördert.

इन्द्रत्व *n.* Indra's Macht; Oberherrschaft.

इन्द्रमद *m.* bes. Krankheit der Blutegel.

इन्द्रय् **°यते** nach Indra verlangen.

इन्द्रयु nach Indra verlangend.

इन्द्रवंशा *f. N. eines Metrums.*

इन्द्रवज्र *n.* Indra's Donnerkeil; *f.* **आ** *N. eines Metrums.*

इन्द्रवन्त् von Indra begleitet; Indra's Genosse.

इन्द्रसेन *m. Mannsname.*

इन्द्रसेना *f.* Indra's Waffe (*personif.*).

इन्द्राग्नि *m. Du.* Indra und Agni.

इन्द्राणी *f.* Indra's Gattin.

इन्द्रायुध *n.* Regenbogen; *f.* **आ** Blutegelart.

इन्द्रावरुण *m. Du.* Indra und Varuṇa.

इन्द्रिय dem Indra gehörig, ähnlich, lieb; ein Genosse Indra's. *n.* Indra's Macht, Obergewalt, Kraftthat; Kraft, Vermögen (*im Allgem.*); Sinneskraft, Sinnlichkeit, Sinn, Organ.

इन्द्रेषित von Indra geschickt *o.* angetrieben.

इन्ध entflammend.

इन्धन *n.* das Anzünden, die Feuerung, das Brennholz.

इन्व्, **इन्**, **इन्वति**, **इनोति** in Bewegung setzen, treiben, fördern, bewältigen.

इभ *m. n.* Gesinde, Hausgenossenschaft, Familie; *m.* Elefant.

***इभदन्ता** *f. N. einer Pflanze.*

इभ्य zum Gesinde gehörig; reich.

इम (*Pron.-St.*) dieser, e, es.

इमथा auf diese Art.

इयक्ष्, **इयक्षति** erflehen, ersehnen, erlangen.

इयक्षु verlangend.

इयच्चिरम् so lange.

इयत्तक, *f.* **°त्तिका** tantulus.

इयत्ता *f.* Quantität, Mafs.

इयन्त् so grofs, so viel, tantus. *Instr.* **इयता** insoweit, darum.

इयम् *f.* (*Nom. Sgl.*) diese. Oft **येयम्**; **सेयम्**, **इयं सा** welche hier; diese hier.

इयर्ति *s.* **अर्**.

इयेष *s.* 2. **इष्**.

इरज्य्, **°ज्यति**, **°ज्यते** anordnen, lenken.

इरज्यु zurüstend, *m.* Opferbereiter.

इरध्, **°धते** zu gewinnen suchen.

इरस्य्, **°स्यति** missgönnen.

इरस्या *f.* Missgunst.

इरा *f.* Labetrunk, Erquickung.

इरावन्त् labend, erquickend. *f.* **इरावती** *N. eines Flusses; Frauenname.*

इरिण *n.* Rinnsal, Bach, Quelle; Spielbrett.

इरिन् gewaltthätig.

इर्य rührig, rüstig.

इल्, **इलति**, *Caus.* **इलयति** stillstehen.

इव (*encl.*) wie, gleichsam, beinahe, etwa, wohl, eben; *oft nur hervorhebend.*

1. **इष्**, **इषति**, **एषति**, **इष्यति** *u.* **इष्णाति** (*auch Med.*) in rasche Bewegung setzen, schnellen, aussenden, erheben (*d. Stimme*), antreiben, erregen, fördern; vordringen, streben. *Caus.* **इषयति** *u.* **°ते** senden, fördern, erregen, erquicken. *p.p.* **इषित**.— **अनु** nachgehen, suchen. **प्र** antreiben, aussenden, schicken; auffordern, darbringen (*r.*). *Caus.* **प्रेषयति** *u.* **°ते** schleudern, werfen, wenden, schicken. **अनुप्र** *Caus.*